

عنوان مقاله:

بررسی خود پنداره در دو گروه زنان با بارداری پر خطر و کم خطر در مادران باردار شهر بهبهان

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

معصومه علیدوستی - مربی گروه بهداشت عمومی، دانشکده علوم پزشکی بهبهان

سمیه چابکی - دانشجوی کارشناسی بهداشت عمومی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده علوم پزشکی بهبهان

مرضیه ریسی - مربی گروه مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: گاهی بارداری با عوارض متعدد جسمی و روانی همراه می شود که منجر به بارداری پرخطر می گردد. مطالعه حاضر با هدف تعیین خود پنداره در دو گروه زنان با بارداری پر خطر و کم خطر در مادران باردار شهر بهبهان انجام شده است. روش کار: در این مطالعه تحلیلی مقطعی که در سال 1395 انجام شد یکی از مراکز بهداشتی درمانی شهر بهبهان به روش تصادفی انتخاب شد و همه مادران باردار این مرکز در دو گروه پرخطر و کم خطر وارد مطالعه شدند. ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه استاندارد شده خودپنداره راجرز بود. داده ها با استفاده از آمار توصیفی و آزمون های آماری کای دو و تی تست در نرم افزار SPSS v. 16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: در مجموع 130 مادر باردار وارد مطالعه شدند که 68 نفر در گروه بارداری پرخطر و 62 نفر در گروه بارداری کم خطر قرار گرفتند. نمره خودپنداره در 10/3 درصد از زنان گروه پرخطر و 43/5 درصد از زنان با بارداری کم خطر دز طیف نرمال (نمره صفر تا هفت) قرار داشت. 89/7 درصد زنان گروه بارداری پرخطر و 56/5 درصد زنان گروه کم خطر در محدوده خودپنداره ضعیف (نمره بالای هفت) قرار داشت. و تفاوت در دو گروه معنی دار بود ($P < 0.001$). بحث و نتیجه گیری: نتایج نشان داد نمره خودپنداره بسیاری از زنان با بارداری پرخطر در محدوده منفی و ضعیف قرار دارد بنابراین توصیه می شود پرسنل مراکز بهداشتی و درمانی در زمینه برقراری ارتباط موثرتر با این گروه زنان آموزش های لازم را ببینند.

کلمات کلیدی:

خودپنداره، بارداری پرخطر، بارداری کم خطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/675996>

